No. 457. 1848.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 4,50; voor de buitensteden ƒ 5,50; franco door het geheele Rijk. Brieven, *Gelden*, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

MAANDAG, 16 OCTOBER.

AGENTEN.
Te 's Hage, Gebr. J. & H. v. LANGENHUYSEN.
Te Rotterdam, J. A. VAN BELLE.

AMSTERDAM, 14 September.

De Slawisch-Oostenrijksche Kwestie.

I.

Hoe is het te verklaren, dat de bevolking van Weenen zich tot bloedvergieten toe verzet tegen het vertrek van troepen van de hoofdstad naar Hongarije, ter versterking van het leger van den militairen en civilen commissaris van Hongarije, den Ban Jellachich, tegen de oproerige Hongaren? Is Jellachich dan niet de door den keizer-zelven aangestelde gezagvoerder over Hongarije? Is de keizer niet meer geëerbiedigd en bemind van zijne Weeners? Zijn zij dan niet verbolgen over het streven naar onafhankelijkheid der Hongaren? Van waar dan dat zij niet dulden, dat het leger, ten strijde bestemd tegen dat streven, versterkt worde?

Al deze vragen liggen zoo geheel voor de hand en schijnen zoo vol tegenspraak, dat wij meenen onzen lezers geene ondienst te doen met hun van al die vragen de best mogelijke oplossing te geven. Te noodzakelijker is het dat zij opgelost worden, daar het klaarblijkelijk is, dat Oostenrijk een *scheidepunkt*, een keerpunt in zijne geschiedenis bereikt heeft, en het volstrekt onverstaanbaar zou zijn, waarom het eene nieuwe loopbaan, op dit oogenblik, moest intreden, tenzij men de gebeurtenissen van de laatste maanden wel begrijpe. Eene beknopte uiteenzetting der gewigtigste feiten moge het juiste begrip daarvan bevorderlijk zijn.

In het Lombardisch-Venetiaansche Koningrijk was het streven naar eigene nationaliteit de Februarij-omwenteling voorafgegaan; in Duitschland was zij gevolgd door het geroep om eenheid van het groote Duitsche rijk; in de meeste aan de kroon van Oostenrijk onderworpene landen, had zij tot contre-coup, als in Lombardijë en Venetië, eene luid weergalmende kreet naar onafhankelijkheid, naar eigene nationaliteit. Bepaaldelijk had zij dit ten gevolge bij de volkeren van Slavonischen oorsprong, de Bohemen, de Moraviërs en de Sileziërs, bij de Croatiërs, en, zoo krachtig als ergens, bij de Hongaren. Het verschilde echter veel, dat zij onder onafhankelijkheid en eigene nationaliteit hetzelfde verstonden.

Nauwelijks had zich te Praag, de hoofdstad van Bohemen, het gerucht verspreid van de Parijzer omwenteling, of een koffijhuishouder, Faster genaamd, roept de bevolking aan de baden van Wenceslaus te zamen. Het verschijnt in grooten getale. In Tchechische taal (*) stelt hij voor een ontwerp-adres, naar den Keizer in plegtigen optogt te brengen. De hoofd-inhoud van dat adres is: Gelijkheid der beide rassen — van het Slavonische en Duitsche ras — in de school, voor de regtbank, voor alle gezagvoerders; verpligting voor alle ambtenaren om beide talen te spreken; ineensmelting van Bohemen, Moravië en Silezië, gewaarborgd door eenen gemeenschappelijken landdag, welke nu eens te Praag, dan weder te Brunn zou gehouden worden; verbreeding van de grondslagen der nationale vertegenwoordiging; voor de steden en gemeenten en dezer inkomsten onafhankelijke administratie; openbaarheid der regtspleging; volstrekte pers-vrijheid; eene verantwoordelijke kanselarij, gevestigd te Praag; de wapening des volks; afschaffing van feodale regten, heerendiensten en privilegien; de krijgsdienst verpligtend voor allen; gelijkheid voor de wet van alle godsdiensten; dus ongeveer luidde het adres van Faster. Het vond de levendigste toejuiching; eene commissie, waaronder de graaf Thun, werd met de nadere redactie en het overbrengen van het adres naar Weenen belast.

In zoo verre ging dus alles wel. Daar waren er echter verscheidene aan de baden van Wenceslaus, die met den inhoud van het adres niet te vreden waren. In plaats der vooruitgezette gelijkstelling van Tchechen en Duitschers, verlangden zij, dat aan het Slavonische element bij de reorganisatie der Slavische rijken het overwigt zou worden gegeven, ten koste van het Duitsche element, dat, naar hun zeggen, zich in het Slavische slechts ingedrongen had en voortaan daaruit geweerd behoorde te worden. Deze heethoofden vereenigden zich onder den kreet van *slawa*, tot een afzonderlijk legioen, dat den naam kreeg van *Swornost*, legioen der eendragt.

(*) *Tchechisch* is de naam, welken de slavonische bevolking van Bohemen in hare landtaal voert.

Te Weenen aangekomen was het onthaal, wat de commissie bij den keizer en den minister Kolowrat genoot, verre van gunstig te zijn aan de Slavische zaak. Beiden verwezen haar naar de Landswetten *(Landesordnung)* en wilden van geene wijzingen daarin hooren. Alle veranderingen moesten blijven binnen de grenzen door die wetten aangewezen. De commissie keerde naar Praag terug.

Praag verwittigd van hare komst, had zich in zondagsdosch getooid. Het grootste gedeelte der bevolking, zoo Slaven als Duitschers, overtuigd van de gematigdheid van hare eischen, in tegenstelling met die van het *Swornost*, verwachtte niets dan eene onvoorwaardelijke toetreding des keizers tot het adres. Van daar hunne opgetogenheid, zelfs vóór dat zij het antwoord uit den mond der commissie vernomen hadden. Men verbeelde zich nu in welke verslagenheid, in welke verwoedheid deze opgetogenheid verkeerde, zoo spoedig zij vernamen met welke minachting hunne gematigde verlangens waren afgewezen! Het kon dan ook niet uitblijven, of duizenden en duizenden scheurden zich van de gematigde partij los en sloten zich aan het *Swornost*, aan de radicale partij van het Slavismus, aan.

Den volgenden dag groote *meeting*. Een tweede adres wordt daar voorgesteld en aangenomen, oneindig doortastender dan het eerste. Men dringt er met nadruk op aan dat al de landen, die vroeger afhingen van de kroon van Boheme, tot éénen staat verbonden worden, en dat aan dien staat het regt van eigene wetgeving worde geschonken; en zoo groot was reeds de magt der radicalen, dat graaf Stadion, de landgraaf van Boheme, den moed niet had zijne handteekening te weigeren aan dat adres. Door dit alles verontrust, was het Weener ministerie gedwongen van houding te veranderen. Het ontving de commissie, waartoe ook Faster behoorde, met de meeste welwillendheid en een keizerlijk rescript van den 8 April, herroepende dat van den 23 Maart, schonk aan Boheme, Moravië en Silezië volkomene bevrediging van hunne eischen. Het eerste gevolg er van was, dat daar nu Tchechen en Duitschers op een voet van volkomene gelijkheid gebragt waren, de eersten, als uitmakende het twee derde der bevolking, geheel de overhand verkregen. Het *Swornost* gevoelde dit, en wel verre van zich te ontbinden, ging het voort, zich steeds krachtiger en krachtiger te organiseren.

Naar mate het in kracht toenam, naar die mate openbaarde zich onverschrokkener de onafhankelijkheids-beweging. Graaf Stadion moest zijne plaats, als landgraaf, ruimen voor graaf Leo Thun. Een nationaal comité werd tot stand gebragt, dat aanvankelijk ter taak kreeg de vraag te onderzoeken en te beantwoorden: "of het koningrijk van Bohemen zich niet moest los maken van Duitschland; of men in Bohemen eene andere kokarde moest dulden dan de Tchechische?" De Duitsche bevolking, over dit alles verontwaardigd, zond eene deputatie naar Weenen, om zich over dit gedrag der Slawen bij den Keizer te beklagen.

Doch nu was het hunne beurt om onverrigter zake huiswaarts te keeren. Men weet welke schrik de Oostenrijksche dynastie bevangen had bij de gedachte aan de opname van Oostenrijk in de groote duitsche eenheid, waarvan men als onvermijdelijk gevolg, de oplossing der gansche Oostenrijksche dynastie, en te regt, vreesde. En de Slavische beweging, opende zij niet aan het huis van Habsburg eene veilige haven? Zoo toch het Slavismus verzuchtte naar onafhankelijkheid en herstelling zijner oude nationaliteit; het wilde daarom zijnen wettigen vorst niet verstooten. Integendeel, het wenschte niets vuriger dan zich al naauwer en naauwer aan hem te verbinden. Dat alleen wilde het niet, dat het Germaansche element, dat in de Oostenrijksche monarchie een slechts geheel onbeduidend onderdeel uitmaakte, over zoo vele krachtige, eigen nationaliteiten den scepter zou voeren. De provincie Oostenrijk moest op nieuw worden, wat zij in zijnen oorsprong geweest was, en wat zij overeenkomstig hare geringheid van territoir en de onbelangrijkheid van hare bevolking behoorde te zijn: een ondergeschikt, niet een overwegend deel. Dat behoorde zij te zijn, de afhankelijke, en niet de heerschers. Heerscher moet wezen, die daartoe uit zijn aard bekend was, en dat was het oude Slavische rijk. — In die voorstelling nu, hoe onwelkom ook aan de Duitsche bevolking van Oostenrijk, zag de dynastie van Habsburg, voor zich eene kans van behoud. De geschiedenis leert, dat onder keizer Joseph II, er reeds sprake van was of Oostenrijk Germaansch moest blijven, dan of het een Slavisch rijk behoorde te worden. Het was dus niet te verwonderen, dat de dynastie voor de Slavische zaak eene steeds levendiger sympathie en voor de klagten der Duitsche bevolking van Bohemen een onmiskenbaren weerzin aan den dag legde.

Dit alles echter was slechts het voorspel voor gewigtiger gebeurtenissen, die wij in ons volgend N°. zullen vermelden.

Blijkens een uit Willemsoord ontvangen berigt, zijn op den 12den dezer van de reede van Texel met eene gunstige gelegenheid naar zee vertrokken Zijner Majesteits fregatten *de Prins van Oranje*, *de Sambre* en de korvet *Boreas*, bestemd naar Oost-Indie; wordende met de beide fregatten tevens *troepen* naar die gewesten overgevoerd, terwijl op dien datum van de reede van Hellevoetsluis, almede naar zee is gezeild Zijner Majesteits schoenerbrik *Ambon*, ten einde ook derzelver bestemming naar Oost Indie op te volgen.

De berigten omtrent de verbreiding der cholera te Londen en in andere steden van Engeland zijn geruststellend. Niettegenstaande die ziekte zich in de hoofdstad vertoond heeft, heeft de sterfte voorleden week 45 personen minder bedragen, dan de gemiddelde wekelijksche sterfte in de vijf laatste herfstsaisoenen.

's GRAVENHAGE, 14 October. Ook heden morgen is er ministerraad en daarna kabinetsraad gehouden. Men verwacht in den loop van heden of uiterlijk morgen de benoeming van een definitief ministerie.

— Heden middag ten 1 ure is de Vergadering der Staten-Generaal, zittingjaar 1847—48, door Z. Exc. den tijdelijken minister van binnenlandsche zaken, namens Zijne Majesteit, plegtig gesloten.

— Het *Staatsblad* No. 59 — 70 behelst de wetten van 11 October jl., houdende de herziening van de twaalf Hoofdstukken der Grondwet. Alle die wetten zijn gecontrasigneerd door alle de acht tegenwoordige ministers. Voorts zijn zij voor de uitgifte, die den 14 October plaats heeft, onderteekend door den directeur van het kabinet des Konings, den heer *A. G. A. van Rappard*.

MIDDELBURG, 11 October. — De storm en onweêrsvlagen die gisteren uit het noord-westen over dit eiland woedden hebben bijzonder de gemeente Domburg getroffen. Omstreeks elf ure in den voormiddag, sloeg de bliksem in den kerktoren, die weldra in volle vlam stond en wiens spits op het kerkhof tot eene aanmerkelijke diepte in den grond neder stortte; de vlammen deelden zich, voor men zulks verhoeden kon, aan het kerkgebouw mede, dat geheel is uitgebrand. De felle wind joeg de glimmende vonken en rookkolommen ginds en herwaarts, waardoor ook de schuur van de weduwe van der Meulen vlam vatte en geheel is uitgebrand; eene andere, die ook reeds begon te branden, werd nog in tijds behouden.

Negen brandspuiten zijn er uit onderscheidene gemeenten toegesneld en werkzaam geweest, maar zij konden, bij de zware windvlagen, den voortgang van den brand bezwaarlijk bedwingen. De kerk is tegen brandschade verzekerd, maar niet de toren.

Daar achter de kerk de plaats was waar de Nehalennia en andere beelden als oudheidkundige gedenkstukken werden bewaard, hebben ook deze bij den brand geleden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 12 October. De nationale vergadering heeft in hare zitting van heden achtervolgens een aantal arti-

kelen der constitutie aangenomen. Geen enkel derzelve heeft aanleiding gegeven tot belangrijke discussiën. Men ziet hieruit dat de vergadering zich haast, gedaan te maken en zij zal inderdaad spoedig de constitutie aangenomen hebben, indien zij nog eenige zittingen houdt als die van heden. Er was niet een minister op zijne plaats; allen zaten op de banken der vergadering, de heeren Cavaignac en Lamoricière waren afwezig.

— De gemoederen houden zich nog voortdurend bezig met het vooruitzigt op eene kabinets-verandering. Men verneemt dat de heeren Sénard en Vaulabelle hun ontslag reeds hebben ingediend, en men wil dat het uitvoerend bewind hunne demissie heeft aangenomen. De nieuwe ministers zijn nog niet officieel bekend gemaakt. Men zegt dat eenige voorname leden der voormalige linkerzijde in het kabinet zullen optreden.

— Het Alpenleger betrekt zijne winterkwartieren. De Italiaansche kwestie geraakt hoe langer hoe meer op den achtergrond. De interventie schijnt bijna geheel opgegeven.

— Men vermoedt, dat de staat van beleg eindelijk zal worden opgeheven en dat dit insgelijks het geval zal zijn met de onder beslag liggende dagbladen. De heer Durrieu heeft daartoe het voorstel gedaan, en het schijnt dat de heer Cavaignac na de geleden aanvallen in de *Presse* niet langer zal kunnen weigeren aan het algemeen verlangen toe te geven.

— De heer Lamartine heeft zijn voorgenomen reis door de departementen aanvaard. Hij hoopt alle republikeinsche tinten te winnen voor zijne kandidature, de eenige, die tegen den heer Thiers en Louis Bonaparte ernstig kan opwegen. De *Etoile* (*Gazette de France*) verklaart, dat zoo hij tusschen de heeren Cavaignac en L. Napoleon te kiezen had, hij zich voor laatstgenoemden zou verklaren. Deze bekentenis is gewigtig, vermits zij de gedragslijn aanwijst, die de legitimistische partij denkt te zullen volgen.

— Als leden van het nieuwe kabinet worden genoemd: Dufaure (*binnenl. z.*), Bedeau (*buitenl. z.*), Vivien (*justitie*), Stourm (*openb. w.*), Gustave de Beaumont (*onderw.*) De opvolger van den heer Goudchaux wordt nog niet genoemd. De heeren Lamoricière, Vernhinac Saint-Maur en Tourret zouden hunne portefeuilles behouden. Men zegt dat deze combinatie, volgens welke de generaal Cavaignac president van den ministerraad zou blijven, het werk is van graaf Molé. De generaal zou zich daarentegen verbonden hebben, den staat van beleg op te heffen; dit niet aannemende zou hij door den heer Dufaure vervangen worden.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 13 Oct. De geestelijkheid van den Palts heeft den heer von Beisler, wegens onbetamelijke redevoeringen gehouden in de wetgevende vergadering, waarin hij de bisschoppen de Satrapen van den Paus noemde, openlijk ten toongesteld, hetwelk ten gevolge heeft gehad, dat het grootst aantal kiezers van den Kreits Erding, dien hij vertegenwoordigde, hem gesommeerd heeft, zijn mandaat terug te geven en op te houden volksvertegenwoordiger te zijn. Het schijnt echter dat de heer von Beisler zich hieraan niet verkiest te storen.

De partij, die de onafhankelijkheid der katholijke Kerk voorstaat, groeit dagelijks aan in het hertogdom Stiermarken in Oostenrijk. De Benedictijnen der abdij van Altmont, hebben eene reeks van geleerde geschriften in het licht gegeven, waarin het onomstootelijk regt der Kerk op eene algeheele onafhankelijkheid in haar geestelijk en wereldlijk beheer wordt gestaafd. Ook daar even als in geheel Duitschland, telt de katholijke vereeniging reeds tallooze leden.

BERLIJN, 12 October. Het besluit der nationale vergadering tot afschaffing van de doodstraf en de weigering des konings om dezelve te bevestigen, brengt ons weder aan den rand eener ministerkrisis. Tegen 15 October is men *ernstig bezorgd*. De hoop op een uitgestrekte amnestie voor de staatkundige gevangenen is nagenoeg opgegeven, en een zekere maat van verbittering is bij een groot gedeelte der bevolking niet te miskennen.

WEENEN, 9 October. Volgens echte berigten van gisteren stond Jellachich voor Presburg, hetwelk hij dreigde te bombarderen. Hij heeft die stad opgeëischt zijne bevelen op te volgen en den Donaubrug te herstellen. Doch de stad heeft zich tot den rijksdag om hulp gewend, en deze heeft bij den keizer aangedrongen om alle keizerlijke bevelen ten opzigte van Jellachich in te trekken.

Jellachich is reeds van de kerktorens zigtbaar op een afstand van 2 a 3 uren van de stad. In de voorsteden wordt alarm geslagen. De stad is in staat van verdediging gesteld. Het kan in weinige uren tot eene beslissing komen. De Hongaren volgen den Ban op den voet; het Magijaarsche leger is slechts 4 uren achter hem. Het telt 60.000 man onder aanvoering van Kossuth.

— De minister van justitie Bach wordt met hetzelfde lot als Latour bedreigd. In de papieren des laatsten zijn stellige bewijzen gevonden van verstandhouding met de Camarilla ter onderdrukking der volksvrijheid.

Men weet niet of de keizer zich naar Brünn, Praag, Lintz of Innsbruck wil begeven. Doch hij heeft op zijne reis belemmering ondervonden. De boeren hebben zich als landstorm vereenigd en zijne verdere reis belet.

— Gisteren heeft Plittersdorf in den rijksdag een adres aan den Keizer voorgelezen, waarin deze verzocht wordt terug te keeren en een ander ministerie te benoemen. Deze heeft daarentegen Hornbostel bij zich ontboden om de keizerlijke besluiten te onderteekenen. Laatstgenoemde heeft zich daarop met het adres naar Z. M. begeven. De rijksdag heeft verklaard niet langer permanent te blijven en hare magt aan de veiligheidscommissie, welke met 10 leden versterkt is, overgedragen. Dit provisioneel bestuur trekt met het in den rug van Jellachich oprukkende Magijaarsche leger eene lijn.

— Men meldt ons uit Triest dd. 5 Oct. De gisteren uit Dalmatie teruggekeerde Lloyds-stoomboot *Il Dalmata* heeft de tijding gebragt dat in het distrikt van Cattaro een vreeselijke opstand heeft plaats gehad, en dat de insurgenten van Zuppa met 1500 Montenegrijnen tot tweemaal toe slag hebben geleverd aan onze troepen, welke met versnelde marschen naar Cattaro zijn teruggetrokken, daar zij met slechts 600 man, tegen 3000 insurgenten niet bestand waren. De *Dalmata* bragt ook twee officieren uit Montenegro naar Zara, van waar zij zich naar Croatie zouden begeven, om den Ban de hulp van 10,000 Montenegrijnen aan te bieden.

— Uit Jassij wordt dd. 24 Sept. gemeld, dat de Russische generaal Luders den 23 de Pruth overgetrokken en in Moldavie binnen gerukt is aan het hoofd van 40,000 man. Hij heeft in last met geforceerde marschen op Bucharest los te gaan en die stad in te nemen, al was het dat de Turksche troepen haar reeds hadden ingenomen (het geen reeds is gebeurd, blijkens om N° van gisteren). De generaal Luders is alléén naar Jassij gegaan, en na een verblijf van 24 uren, gedurende welke hij met Prins Stourdza heeft gesproken, is hij weder van daar vertrokken naar het leger, te Berlad. Den 24 wachtte men hem reeds te Bucharest.

Men leest in het *Journal de Genève*: »De prefect, vergezeld van vier gendarmen, heeft eene huiszoeking gedaan in het bisschoppelijke paleis, bij afwezigheid van den Hoogw. prelaat, maar zij vonden er noch verborgene wapenen, noch eene verdachte correspondentie. Wat zij er vonden, was de schande van op eene zoo onbeschaamde wijze de wet te hebben verkracht."

BELGIE.

BRUSSEL, 13 October. Gisteren en eergisteren waren de zich hier bevindende nationale garden van Parijs, in het russisch gezantschapshôtel op een feestmaal genoodigd. Er werden door den kolonel Frison eene toast ingesteld op de goede verstandhouding tusschen Frankrijk en België. De muziek der burgerwacht verlevendigde deze plegtigheid.

— Te Braine-le Comte (in Henegouwen) zag bij het uitgaan van het bosch da la Houssière, de pastoor van den plaats twee personen van een ongunstig voorkomen hem naderen, terwijl de eene geld van hem eischte. De pastoor antwoordde dat hij het niet bij zich had, maar dat hij hen iets geven zou, als zij het aan de pastorie kwamen halen. Daar dit antwoord hen niet beviel naderde de brutaalste van de twee om den pastoor af te zetten, doch deze gaf hem zulk een geduchten vuistslag op den kop dat hij ter aarde stortte. Hij had vervolgens weinig moeite om den anderen met eenige slagen van zijn wandelstok het hazenpad te doen kiezen, waarna hij bedaard voortwandelde om bij de politie zijne verklaring te gaan afleggen.

BUITENLANDSCHE EFFECTEN.

ANTWERPEN, 13 Oct. Belg. leen. 2½ pc. 38⅞; 5 pc. 78; 4½ pc. 72; Spanje Ard. 5 pc. —; Binnenl. 3 pc. —.

PARIJS, 12 Oct. Fr. 3 pc. 44,50; 4 pc. —; 5 pc. 69,—; 5 pc. N. 69,25; Schatk. —,—; Bank-Act. 1575,—; Belg. 1840, 5 pc. 78; 1842, 5 pc. 78; 4½ pc. —; 2½ pc. —; Nap 5 pc. —,—; Spanje 3 pc. Binnenl. —; 3 pc. Buitenl. —; Holl 2½ pc. —; Piem. leen. 875,—; Rom. leen. 63¾.

LONDEN, 12 Oct. Cons. op tijd 85⅝ a 85¾; Braz. 73 a 74; 1829/39 72 a 73; Ecuador 1⅞ a 2⅛; Ven. 14 a 16; Uitg. 4 a 5. Gren. 11½ a 12; Uitg 2 a 2½; Denem. 3 pc. 65 a 67; Holl. 2½ pc. 44¾ a 45⅛; id. 4 pc. 68½ a 69; Mexico 19⅛ a 19½; Peru 30 a 32; Port. 4 pc. 23 a 24; 3 pc. 22½ a 23½; 5 pc. — a —; Rusl. 1822, 5 pc. 98½ a 99½; Spanje 5 pc. 11 a 11½; id. 3 pc. 22¾ a 23¼; id. Passive 2⅞ a 3.

BERLIJN, 12 Oct. Schuldbr. 3½ pc. 73¼; Loten 87⅝; Rusl. bij Stiegl. 4 pc. —; Pools. 4 pc. 65¼.

HAMBURG, 11 Oct. Rusl. Engels. leening 96¾, Cert. bij Stiegl. 4 pc. 78; Spanje, Ard. 5 pc. 6½; id. Binnenl. 3 pc. 16⅝.

FRANCFORT, 12 Oct. Met. 5 pc. 68½; 2½ pc. 34⅝; Bank-Actien 1150; Darmst. Lot. fl. 50, 60; id. fl. 25, 20; Badensche Lot. fl. 50, 45; id. fl. 35, 24⅝, Nassaus. fl. 25, 20, Holl. 2½ pc 44½; W. S. 4 pc. 69; Sijndic. 3½ pc. 69.

Wisselkoers.

2/m. Parijs 56; Zigt Parijs 56¼; 2/m. Londen 11,87½; Zigt Londen 11,95; 2/m. Hamburg 34¾; Zigt Hamburg 34$\frac{15}{16}$; 3/m. Lissabon 40½; 3/m. Porto 40½; 2/m. Petersburg 1,82

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

		13 OCT. 4½ u. gebl.	14 OCT. 4½ u. gebl.	à
NEDERL., Werkel. Sch. à	2½ pCt.	44$\frac{15}{16}$	43$\frac{15}{16}$	44$\frac{1}{16}$
Dito Dito	3 »	51$\frac{15}{16}$	51⅞	52¼
Dito Dito op resc.	3 »			
Dito Dito	4 »	67¾	67⅞	68$\frac{1}{16}$
O. I. Leening	4 »	66¾	67	
Amortis. Syndic.	3½ »	68¼	68¼	
Handel-Maatschappij	4½ »			
Haarlemmermeer	4 »			
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ »			
Aand. Holl. S. M.	»	57		
BELGIE,	4½ »			
Dito	2½ »			
Dito bij Rotschild	2½ »	35⅞	36	36⅛
SPANJE, L. bij Ard. van 85 £	5 »	6⅞	6$\frac{15}{16}$	6¼
Dito Dito van 510 £	5 »	6$\frac{11}{16}$	6$\frac{11}{16}$	6⅛
Dito bij Dito onb. st.	5 »		6½	
Dito	3 »		24½	
Dito Binnenl. à 6 m	3 »	17$\frac{5}{16}$	17¼	17$\frac{1}{16}$
Coupons Ardoins	»	3⅜		
Passive	»			
Deferred	»			
Fransche Uitgest.	»			
PORTUGAL, te Londen	3 »	21$\frac{5}{16}$		
Dito Dito	4 »	22⅛	23	23¼
Dito Binnenl. à 1 Conto	5 »			
RUSL. Ob. H 1798 en 1816	5 »	97¾	97⅝	97¼
Dito Dito 1828 en 1829	5 »	97⅝	98	
Ct. b. d. 1831 en 1833	5 »	86½		
Dito bij Hope	4 »		76½	
Dito bij Stieglitz en C°.	4 »	76	76	76¼
Cert. te Hamburg	5 »	88		
Inschrijving in Assignat.	6 »			
Cert. van Dito	6 »	58¼	57¾	
POLEN, Certific.	4 »			
Dito Aand. met Loten fl 300	f			
Dito Dito fl 500	»	117½		
AMERIKA, Phil. Bank	6 pCt.			
Dito	5 »			
Dito Bank-Actiën				

Oostenrijk, Met. 5 pc 60; 2½ pc. 30½, 31; Peru 6 pc. 16½

IN OPENBARE VEILING IS AANGESLAGEN:

Te Amsterdam.

17 Oct. 133 b. Spaansche Estramadura, 523 b. Portugeesche 13 b. Mogador en 54 b. Peruaansche Wol.
18 » 225/2 en 100/4 kistjes nieuwe Pruimedanten en ... balen Aracan Rijst.
19 » 341 blokken Mahonij-, 7 bl. Satijn-, 10 bl. Amer. Notenboom-, 4 bl. Eiken-, en 93 bl Cederhout.
19 » 185 vaten en 106 kisten Surinaamsche Suiker.
19 » 204 blokken Mahonijhout.
20 » 216 balen Maragnan Cacao.
25 » Eene partij diverse Wijnen.
26 » 126/1, 15/2, 10/4 bootjes en 50 vaatjes Xeres Wijn
30 » Circa 600 bondjes Venetiaansche Hennep, 19 bondjes dito Heede en diverse partijtjes BS. Petersb Hennep.

Te Rotterdam.

16 Oct. 80 lasten Nassau-Dietsche Garst.
17 » 14,000 Nederl. ℔ Petersburger Halfrein Hennep.
25 » 246 vaten (circa 90,000 Ned. ℔) Palmolie en ... Ned. ℔ Ground-Nuts. (Auraatjes)

Amsterdam, bij C. L. van Langenhuysen, Drukker en Uitgever.